

פרשת ראה

ואבדתם את שמם מן המקום ההוא. לא תעשון כן לה' אלקיכם. כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלקיכם מכל שבטיכם לשוים את שמושם (יב, ג-ה)

מה הקשר בין "ואבדתם את שמם מן המקום ההוא, לא תעשון כן לה'" - לבין "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' וכו'?"

כתב החיד"א ב"נחל קדומים" בשם רבי דוד חביליו, שסמיכות זו באה לרמז על מחיקת ה' בפרשת סוטה. בתחלה מזהיר הכתוב: "לא תעשון כן לה' אלקיכם", כלומר, אסור לאבד את שמו יתברך על ידי מחיקתו. והיכן התירה מחיקת שם ה'? "כי אם אל המקום אשר יבחר ה'" - בבית המקדש, לצורך בדיקת הסוטה - שם תעשו כן!

הסבר נוסף הובא בשם רבי חיים אלפנדרי, שיש בכך רמז לנאמר במסכת סכה (נג ע"א), שכשכרה דוד המלך את השתין [-היסודות] לבית המקדש, החלו מי התהום לעלות, והיה חשש להצפת העולם. שאל דוד המלך את הנוכחים: האם מותר לכתב את השם המפורש על גבי חרס ולהטילו למים, על מנת לעצור אותם? ואכן לבסוף עשזזאת.

זהו שאומר הפסוק: "לא תעשון כן לה' אלקיכם... "כי אם אל המקום אשר יבחר ה'" - שם, כאשר יתעורר חשש להצפת העולם, מחיקת ה' תהיה מותרת כדי להציל את העולם מכליון.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א